

Men vores grundholdning: En forbedring i forhold til den bestående retstilstand, og vi stemmer for forbedringer.

Kim Behnke (FRI):

I sidste folketingssamling brugte vi meget tid på at diskutere begrebet lovkvalitet, og af det materiale, der blev konsensus om i Folketinget, fremgår jo, at noget af det, vi skal passe på, er ikke at forcere behandlingen af teknisk kompliceret lovstof.

Den dag, hvor det her forslag blev fremsat, og det er jo altså kun seks arbejdsdage siden, da havde vi en anden behandling af et lovforslag fra skatteministeren. Det var også opfejnning på pinsepakken. Det lovforslag, vi har her foran os, er kun på 87 sider. Det, vi havde til behandling for en uge siden, var på 90 sider, tror jeg.

Da ugeplanen for Folketinget blev lavet for den her uge, da var det her lovforslag ikke sat på til behandling, men lige pludselig i går får vi besked om, at man ønsker en første behandling af L 93, altså et lovforslag på 87 sider. Et lovforslag, som for størstepartens vedkommende er meget kompliceret og teknisk stof. Bevares, der har siddet et udvalg og kigget på tingene, og forslaget har været til høring, men det må jo aldrig udvikle sig til, at Folketinget alene lader sig spise af med bemærkninger fra brancheorganisationer og fra særligt nedsatte udvalg.

Det må være sådan, at Folketinget og Folketingets medlemmer selvstændigt tager stilling til det, der bliver lagt frem. For den dag, det går galt, er det jo ikke brancheorganisationer eller særligt nedsatte udvalg, der påtager sig ansvaret, så er det alene Folketingets ansvar.

Hvad har vi så til at behandle det her lovforslag? Ja, vi har, som vores udmærkede udvalgsformand, fru Mariann Fischer Boel, har været inde på, seks mødedage. Så kunne man sige, at hvis det var det eneste, Folketingets Skatteudvalg havde på sit bord, så overkom vi det jo nok. Men der ligger jo et bjerg af afgiftsforslag, som – afhængigt af, hvem regeringen laver finanslovaftale med – også skal presses igennem på selv samme seks mødedage. Derfor er det vores vurdering i Frihed 2000, at det her ikke er særlig forsvarligt, og det er klart i strid med de løfter, vi gav hinanden om forbedring af lovkvaliteten.

Kigger vi så på selve lovforslagets indhold, bevares, så er det også vores vurdering, at det er korrekte og rigtige ændringer, der finder sted, og at de i det store og hele er fornuftige.

Men vi har ikke en jordisk chance for på så kort tid at vide, om det nu også teknisk er korrekt, eller om der skjuler sig en fejl hist og pist, som vi så skal til at feje op i næste folketingssamling.

Derfor er det vores vurdering, at vi skal give det her forslag den fornødne tid og tillade, at de folk, der kommer til at skulle leve efter de her regler, får mulighed for at sætte sig ind i dem og se konsekvenserne og eventuelt opdage, om der er hjørner, der trænger til at blive rettet op. For ingen er jo interesseret i, at Folketinget vedtager sjuskede love, og derfor er det også mit håb, at skatteministeren vil være indstillet på, at vi gør vores arbejde ordentligt.

Skatteministeren (Ole Stavad):

Det er rigtigt, at det er et kompliceret forslag. Det er jo sådan set også fremgået af debatten. Der er en tendens til, at hvis forslaget er meget kompliceret, så taler man hellere om proceduren, eller hvor mange sider det nu er udgivet i, for så er man jo fri for at forholde sig så meget til substansen, og det kan jeg sådan set godt forstå, men jeg synes bare, at det er lidt træls.

At det, at et forslag rummer vældig mange sider, skal gøres til et problem, er underligt. En meget, meget stor del af de sider er noget, der udspringer af det, Folketinget og regeringen har aftalt med hinanden, nemlig at vi i ministerierne skal være grundige med at servicere Folketinget – og det synes jeg er rigtigt – i forhold til høringssvarene, i forhold til at sammenstille de gamle tekster med de nye tekster osv. Lovforslaget som sådan fylder knap otte sider.

Dermed siger jeg ikke noget om, at de otte sider ikke er komplicerede. Det er de bestemt. Lad mig bryde sammen og tilstå: Jeg ville være ked af at blive forhørt i den enkelte detalje, selv om jeg har gjort mig umage, og selv om jeg er blevet manuduceret. Men det hænger jo også sammen med, som hr. Frank Aaen sagde, at vi bevæger os i en vanvittigt kompliceret verden. Det er jo lidt den samme problemstilling, man befinder sig i, når man sidder derhjemme ved sit eget spisebord med sin forsikringspolice foran sig og gerne ville kunne gennemskue det hele i den forsikring, man har tegnet hos sit forsikrings-selskab; så synes man også, at det er svært at gennemskue det. Og det er altså virksomheder med den kompleksitet, som vi også lovgivningsmæssigt skal forholde os til. Det er virksomheder, som ikke er blevet mindre komplekse, fordi de er blevet endnu mere grænseoverskridende.